

РЕШЕНИЕ

№ 4159

гр. София, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3474** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място], срещу решение № РР-01-95 от 10.01.2022г. на директора на басейнова дирекция „Д. район“, в което е обективизиран изричен отказ за продължаване срока на действие и изменение на разрешително № 11140088 от 10.05.2010г. за водовземане от р. Искър с цел производство на електроенергия чрез МВЕЦ „Р.“.

Жалбоподателят посочва, че е титуляр на посоченото разрешително, изменено последно с решение № 2333 от 08.01.2018г. В срок – на 28.10.2019г. е подал заявление за ново удължаване на срока на разрешителното, както и на срока за завършване на строителството. Горното се е наложило поради това, че междуременно КЕВР е въвела нулеви мощности за присъединяване към електроразпределителната мрежа, което е забавило сключването на предварителен договор с [фирма]. Поради отказа на електрооператора да го сключи, жалбоподателят е подал жалба до КЕВР, по която е постановено решение на комисията Ж-57 от 16.03.2017г. с указания в 2-месечен срок да се сключи предварителен договор за присъединяване на МВЕЦ „Гара Е.“ – на 15 км от процесния МВЕЦ „Р.“, с който са взаимносвързани. Към момента това решение на КЕВР е влязло в сила, но договор още не е сключен. Освен това жалбоподателят е сезирал и КЗК, която в свое решение № 1510/21.12.2017г. е приела, че електрооператорът е извършил нарушение на чл. 21 от З.. Това решение също е влязло в сила. С оглед трудностите по реализация на проекта МВЕЦ „Гара Е. са забавени дейностите по изпълнението и на проект МВЕЦ „Р.“. Досега жалбоподателят е

предприел действия през 2015г. и 2016г. за промяна на предназначението на 13 недвижими имота в землищата на [населено място] и [населено място], необходими за изграждането на МВЕЦ. Сключен са и предварителни договори за покупка на още два недвижими имота за същата цел. От изложеното следва, че жалбоподателят е предприел действия и извършил разходи за реализация на проекта, но поради обективни трудности, независещи от него, не е могъл да го довърши. Поради това не е спазен срока за извършване на строителството и срока за започване на водовземането. Това може да стане в следващите 4 год. след актуализация на О. и на работен проект, сключване на предварителен договор за присъединяване на МВЕЦ и др. оборудване. Всички тези доводи не са обсъдени от ответника, с което е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Поради това жалбоподателят моли съдът да отмени процесното решение. Претендира разности по списък.

Ответникът по оспорване - Директор на Б. дирекция „Д. район“, в становище от 11.03.2022г. моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Прави възражение по изложеното в жалбата. Неизпълнението на условия по извършване на строителство в срок са основание да се постанови отказ за изменение на разрешителното от 2010 г. Налице са неизпълнения на две условия по разрешителното: до 30.09.2019 г. да се извърши строителството на МВЕЦ и водовземането да започне до 31.10.2019 г. Заявлението за продължаване и изменение е подадено на 28.10.2019г., т.е. след изтичане на срока за завършване на строителството. Освен това е установено, че от страна на жалбоподателя не са спазени условията на разрешителното. Това е довело до преценката на административният орган по целесъобразност да откаже повече да удължава срока на действието му. Жалбоподателят е бездействал за продължително време, като не е спазил посочените срокове, а неизползването на водния обект нарушава целта на мероприятиято и обществения интерес, за което е издадено разрешителното. В молба от 03.06.2022г. прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е титуляр на разрешително № 11140088/10.05.2010 г., изменено с решение № 827/06.08.2012 г., изменено с решение № 1462/06.11.2014 г., изменено с решение № 2333/08.01.2018г. за водовземане от повърхностен воден обект от река Искър, с цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Р.“. В разрешителното са посочени обекта на водоснабдяване, проектния дебит, срокът на действие на разрешителното и условията, които следва да се изпълняват по него. Като условия на разрешителното са вменени в тежест на титуляра – жалбоподател, две задължения: до 30.09.2019 г. да се изгради МВЕЦ; начална дата, от която да започне водовземането – 31.10.2019 г. Крайните срокове по тези задължения в раздел „Срок за завършване на строителството“ и в раздел „Други условия съобразени със спецификата на водовземането, т. 12.1 са определени с последното решение за изменение на разрешителното с № 2333/08.01.2018г. Съгласно него срокът на действие на разрешителното е 18.01.2020г.

Не се спори по делото, че до 30.09.2019 г. строителството на МВЕЦ не е започнало,

като и че до 31.10.2019 г. не е започнало водоземането. На 28.10.2019 г. жалбоподателят е подал заявление за изменение и продължаване на разрешително № 11140088/10.05.2010 г., сочейки правно основание по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗВ. В молба-обосновка към заявлението е посочено, че искането е да се издаде решение за изменение на разрешителното, като срока на завършване на строителство бъде определен „30.09.2024 г.“, а срока в „други изисквания, съобразени със спецификата на водоземането“ да се замени с „31.10.2024 г.“ Освен това се иска срокът на разрешителното да бъде продължен до 18.01.2025г. Като мотив за исканите изменения в сроковете са посочени обективни причини за неизпълнение на условията по разрешителното – административни и съдебни производства във връзка с присъединяване на МВЕЦ „Гара Е.“ към електроразпределителната мрежа, като се твърди връзката ѝ с МВЕЦ „Р.“. Сочените административни и съдебни производства имали пряко отношение към възможността да се започне строителство в срок, тъй като сключването на предварителен договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа има пряко отношение към изграждането на МВЕЦ по поречието на р. Искър. Според оспорвания този договор е обуславящ започване на строителството на МВЕЦ „Гара Е.“, който пък е свързан със строителството и на МВЕЦ „Р.“. Към молбата са приложени доказателства за извършени действия в изпълнение на разрешителното: 1) заповед № РД-49-405 от 02.10.2015г. на министъра на земеделието и храните за промяна на предназначението на три имота в землището на [населено място] от поземлени имоти от земеделска територия в поземлени имоти в горска територия; 2) предварителен договор за покупка на имот в землището на [населено място] от 20.12.2017г. и нотариален акт №11, том II, рег. № 1422, дело № 111 от 25.04.2019г. за покупка на поземлен имот в [населено място]; 3) Заповед № № РД-49-337 от 24.08.2015г. на министъра на земеделието и храните за промяна на предназначението на десет имота в землището на [населено място] от поземлени имоти от земеделска територия в поземлени имоти в горска територия; 4) Заявление на жалбоподателя до председателя на Комисията по чл. 74, ал.2, т.1 от Закона за горите за промяна на предназначението на ПИ в горски територии с 13 бр. скици на имотите и отговор от директора на Р. „Б.“ за нередовности в заявлението, които следва да се отстранят. По делото няма данни дали указанията в писмото са изпълнени; 5) решение № 1510/21.12.2017г. на КЗК, с което е установено, че [фирма] е извършило нарушение на чл. 21 от З. и му е наложена имуществена санкция за злоупотреба с господстващо положение на пазара на разпределение на ел. енергия, включващ дейността по присъединяване на производители на ел. енергия от възобновяеми източници (в случая за жалбоподателя – от МВЕЦ „Гара Е.“. Решението е оставено в сила с решение на ВАС, IV-то отд-е № 13130 от 29.10.2018г. по адм. дело № 1264/2018г., потвърден ос решение на ВАС, 5чл. с-в № 6377 от 25.04.2019г. по адм. дело № 470/2019г.; 6) решение № Ж-57 от 16.03.2017г. на КЕВР, с което са дадени задължителни указания на [фирма] в 2-мес.срок да предложи предварителен договор на жалбоподателя за присъединяване на МВЕЦ „гара Е.“. Решението е оставено в сила с решение на АССГ, 20 с-в № 4198 от 22.06.2017г. по адм. дело № 3597/2017г., потвърдено с решение на ВАС, III отд-е № 17412 от 18.12.2019г. по адм. дело № 10293/2017г.

Административният орган е разгледал молбата и с обжалваното решение е отказал изменението и продължаването на срока му. Приел е, че представените документи не доказват изпълнението на условията на разрешително № 11140088/10.05.2010г., изм.

последно с решение № 2333/08.01.2018г. В срок до 30.09.2019 г. титулярът на разрешението е следвало да изгради цялата хидротехническа система на МВЕЦ „Р.“, респ. един месец след това да е започнало реално водовземане от р. Искър. Вместо това към 30.09.2019г. строителството не е извършено като молбата за изменение на този срок е подадена след изтичането му; в резултат до 31.10.2019г. не е започнало реализиране на водовземането. По този начин правото на водовземане се задържа в латентно състояние и се задържа воден ресурс. Неизпълнението на условия по разрешителното съгласно чл. 78, ал.2, т. 3 от ЗВ е основанието ответникът да постанови отказ по искането за изменение. Процесното решение е съобщено на жалбоподателя на 02.03.2022г., видно от известие за доставяне на л. 32. Впоследствие е издадено и решение за поправка на ОФГ – ЕИК на дружеството. Жалбата е подадена на 07.03.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличието на правен интерес от търсената защита, срещу годин за обжалване административен акт, в законоустановения срок за обжалване, пред компетентния съд и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение е постановено от компетентен орган по смисъла на чл. 52, ал.1, т.4 от ЗВ. Съгласно чл. 72 ЗВ, изменение на разрешителното може да се извършва служебно от органа или по молба на лицето, в полза на което е предоставено. В случая жалбоподателят е упражнил това свое право като е поискал изменение на разрешителното в две точки и продължаване на срока на действие на разрешителното. В този случай и съгласно чл. 72, ал.2 от ЗВ органът по ал. 1 проверява и изпълнението на условията на издаденото разрешително. Съгласно чл. 78, ал. 2 ЗВ органът по чл. 52, ал. 1 продължава срока на действие на разрешителното, когато: молбата е подадена преди изтичането му; не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси, и са изпълнени условията на издаденото разрешително. В ал.3 на същата разпоредба е предвидено разпоредбите на ал. 1 и 2 да се прилагат и когато се иска едновременно изменение и продължаване срока на действие на разрешително. Анализът на правните норми води до извод, че законът не въвежда изисквания, които трябва да са спазени, за да се допусне изменение на издадено вече разрешително, което означава, че въпросът се решава по целесъобразност от компетентния орган, който е обвързан единствено от изискванията, посочени в чл. 72, ал. 2 ЗВ и трябва да извърши проверка за изпълнението на условията на издаденото разрешително. Ако тези условия не са изпълнени, административният орган е в правото си да постанови отказ.

Доказването на изпълнението на условията по разрешителното е в тежест на жалбоподателя. Последният не оспорва, че по изпълнение на строителството не е извършвано нищо. Стриктното спазване на условията на разрешителното е в обществен интерес, тъй като е насочено към осъществяване на целите на закона. Фактическото и правно бездействие по изпълнение условията на разрешителното в указаните срокове дават основание на настоящия съдебен състав да приеме, че оспорваното решение на директор на БДДР е правилно. Изменението му, след установеното, че не са извършвани никакви строителни дейности, определящи изпълнение на условията дори в исканите срокове, не се обосновава и доказва от

твърдените от жалбоподателя обективни пречки. Първо, всички доказателства относно уреждане на взаимоотношенията с електроразпределителното дружество касаят МВЕЦ „Гара Е.“. По делото въобще не са представени доказателства, че е иницирано производство по присъединяване на МВЕЦ „Р.“ – било чрез подаване на искане за проучване на условията и начина на присъединяване по чл. 26, ал.1 от ЗЕВИ, било чрез искане за сключване на предварителен договор по чл. 26, ал.5 от ЗЕВИ. В хода на производството не са събрани и доказателства [фирма] да се е противопоставило на исканията на жалбоподателя за присъединяване на МВЕЦ „Р.“, нито пък да е посочило специални условия за същото. Второ, жалбоподателят твърди взаимна свързаност на проектите за изграждане на МВЕЦ „Гара Е.“ и МВЕЦ „Р.“, но доказателства за такава не са приложени. Не е обосновано нито технически, нито по целесъобразност защо МВЕЦ „Р.“ не може да се изгради преди МВЕЦ „Гара Е.“, поради което жалбоподателят е предприел първо необходимите подготвителни действия за присъединяване на МВЕЦ „Гара Е.“. Трето, представените доказателства за смяна на предназначение на имоти и покупка на други такива в землището на [населено място] са за периода април 2015г.-август 2019г. без по делото да е представена обосновка каква е връзката на тези имоти с изграждането на посочената МВЕЦ – къде се намират спрямо мястото на водовземането – кота 216м, мястото на водоползването – кота НВРВН 223м, и мястото на съоръженията, посочени в разрешителното за водовземане. При липса на доказателства, че именно тези имоти са засегнати от изграждането на МВЕЦ „Р.“, всички действия с тях са напълно ирелевантни към изпълнението на условията на разрешителното. Дори и да са свързани, смяната на предназначението на част от тях не е приключило, тъй като няма данни жалбоподателят да е предприел необходимите действия за отстраняване на нередовности в заявлението от 2016г. до Р.- Б.. Придобиването на един допълнителен имот през август 2019г. едва ли би затруднило изграждането на МВЕЦ, още повече, че необходимостта от това е следвало да бъде преценена още при издаване на първоначалното разрешително.

За да се допусне изменение на издадено вече разрешително, въпросът се решава по целесъобразност от компетентния орган, който е обвързан единствено от изискванията, посочени в чл. 72, ал. 2 ЗВ. Ако тези условия не са изпълнени, административният орган е в правото си да постанови отказ. Съдът споделя изводите на ответника за установеното бездействие от страна на жалбоподателя. Още повече, че подобно продължаване срока на разрешителното противоречи и на чл. 55 от Наредба за ползване на повърхностните води /ДВ бр. 25 от 26.03.2021 г./, според която продължаване срока на действие на разрешителното за водовземане и ползване по чл. 21, т. 1 се извършва еднократно за срок до 3 години, при условие че титулярът на разрешителното представи разрешение за строеж (каквото в случая липсва). Не се споделя само доводът, че искането за изменение на датата за завършване на строителството е следвало да бъде подадено преди изтичането му. В закона не се съдържа изрична разпоредба в този смисъл. Единствено чл. 78, ал.1 от ЗВ регламентира срока за подаване на искане за продължаване действието на разрешителното – до изтичането му. В случая този срок е спазен, защото искането е подадено на 28.10.2019г., а срокът на действие на разрешителното изтича на 18.01.2020г. В останалата част обаче процесното решение е в съответствие с целта на закона, доколкото непрекъснато изменение на сроковете за изпълнение по искане на титуляра противоречи на целта на закона в чл.2, ал.1 от ЗВ - да осигури интегрирано

управление на водите в интерес на обществото. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 228 ОТ 12.01.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 7425/2021 Г., III ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 3479 ОТ 16.03.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 13237/2019 Г., III ОТД. НА ВАС РЕШЕНИЕ № 13629 ОТ 14.10.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 4129/2019 Г., III ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 3136 ОТ 27.02.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 12514/2018 Г., III ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 6392 ОТ 27.05.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 11957/2020 Г., III ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 441 ОТ 19.01.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 5671/2021 Г., III ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 17275 ОТ 17.12.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 11506/2019 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС, и др. По тези съображения, съдът в настоящия състав намира жалбата неоснователна и следва да я отхвърли.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу решение № РР-01-95 от 10.01.2022г. на директора на Б. дирекция „Д. район“.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: